

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/3004/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121460711
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121460711.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo exekučnej veci oprávneného Y. X., nar: X.X.XXXX, K. XXXX/X, XXX XX W.-Z., zast.: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom na Štúrovej ulici č. 20, Košice, proti povinnému N.. T. L., nar: XX.XX.XXXX, V. XX/XX, XXX XX W.-U. T., zast. JUDr. Roland Kovács, Mäsiarska 30, 040 01 Košice, IČO: 42 321 841, o vymoženie 138 000 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Marcelou Zummerovou, so sídlom exekútorského úradu ul. kpt. Nálepku 22, 07101 Michalovce, ktorý ju vedie, pod sp. zn. 196EX 861/21, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/3004/2021 zo dňa 03. februára 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/3004/2021 zo dňa 03. februára 2022 **z a m i e t a** .

II. Oprávnený je **p o v i n n ý** nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/3004/2021 zo dňa 03. februára 2022 vo výške 361,01 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 03.02.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 33Ek/3004/2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zastavil exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (výrok I.), zaviazal oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia povinného (výrok II.) a povinného zaviazal na náhradu trov súdneho exekútora (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne „súd posúdil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. Podľa názoru súdu povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol relevantné skutočnosti, ktoré odôvodňujú zastavenie exekúcie voči jeho osobe. Preskúmaním príloh má súd za preukázané, že došlo k úhrade vymáhaného nároku dňa 10. 09. 2021, t.j. po začatí exekučného konania. Z uvedených príloh vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávneným dôvodne, avšak úhradu vymáhaného nároku povinný realizoval prostredníctvom tretej osoby - spoločnosti TRADE TK s.r.o., IČO: 46165916 (ďalej len „tretia osoba“). Podľa názoru súdu platba, ktorú realizovala tretia osoba, bola dostatočne identifikovaná a to práve označením mena a priezviska povinného, čo vyplýva z prílohy označenej ako „Potvrdenie o zaplatení vymáhanej sumy z 9.9.2021.“ Dňa 27. 08. 2021 bol doručený na súd návrh na vykonanie exekúcie, z čoho vyplýva, že oprávnený sa domáhal uhradenia pohľadávky voči povinnému, čiže existoval vzájomný vzťah medzi oprávneným a povinným a teda oprávnenému bolo známe, že eviduje pohľadávku u osoby povinného. Súd teda argument oprávneného, že nemal vedomosť, či existuje nejaký právny vzťah medzi treťou osobou a povinným ako dôvod nedostatočnej určitosti úhrady neakceptoval. V pozícii oprávneného, ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie, môže byť očakávaným, resp. predpokladaným javom aspoň čiastočná úhrada pohľadávky zo strany povinného. Z emailovej komunikácie medzi právnymi zástupcami, ktorú predložil povinný vyplynulo, že právny zástupca oprávneného emailom zo dňa 16. 09. 2021 informoval vtedajšieho právneho zástupcu povinného, JUDr. Juraja Kulu, o tom, že výška pohľadávky povinného ku dňu 10.

09. 2021 bola vo výške 182 909,65 Eur a tretia osoba z im neznámeho dôvodu zaplatila 182 800 Eur. Informoval o rozdiely v týchto sumách vo výške 109,65 Eur. Z uvedeného má súd za to, že keby oprávnený nemal úmysel akceptovať toto plnenie, resp. pokladať to za plnenie od povinného, neinicioval by komunikáciu s právnym zástupcom o rozdiely medzi danými sumami. Rovnako súd má za to, že peňažné prostriedky sa dostali do dispozície oprávneného, čiže po tom, čo inicioval exekučné konanie, bolo možné zo strany oprávneného pokladať ich za úhradu vymáhaného dlhu. Ich odopretie súd považuje za nedôvodný úkon zo strany oprávneného.“

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že „medzi oprávneným a TRADE TK s.r.o. neexistoval a do dnešného dňa ani neexistuje žiadny právny vzťah, na základe ktorého by oprávnený mohol prijať takéto peňažné plnenie bez toho, aby sa vystavil riziku bezdôvodného obohatenia na úkor TRADE TK s.r.o. Zároveň je nutné poznamenať, že existujúci exekučný titul znie na meno povinného a nie na obchodnú spoločnosť TRADE TK s.r.o. Vzhľadom k tomu, že oprávnený má voči povinnému pohľadávku v nemalej sume, pristupuje k jej úhrade oprávnený so všetkou opatrnosťou, čo mu nemôže byť pričítané na farchu. Prihliadnuc k tomu, že medzi oprávneným a TRADE TK s.r.o. neexistoval a do dnešného dňa ani neexistuje žiaden právny vzťah, vrátil dňa 24.09.2021 oprávnený všetky peňažné prostriedky späť spoločnosti TRADE TK s.r.o. Z pohľadu zániku pohľadávky, ktorú má oprávnený voči povinnému je čas držby peňažných prostriedkov irelevantný, nakoľko oprávnený plnenie neprijal. V zmysle výkladu ku ust. § 534 Občianskeho zákonníka (ŠTEVČEK, M., et al.Občiansky zákonník II. § 451- 880. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, s.1863, 1864. ISBN: 978- 80- 7400- 597- 8) je veriteľ oprávnený odmietnuť prevziať plnenie od tretej osoby, ktorá nie je dlžníkom, čím zároveň zmarí účinky dohody o prevzatí plnenia, a to bez toho, aby konal v rozpore s objektívnym právom. Právna pozícia veriteľa je rozhodujúca pre naplnenie účelu zmluvy o prevzatí plnenia ako celku; osoba poskytujúca plnenie za dlžníka nie je s veriteľom v právnom vzťahu a veriteľ nie je povinný takéto plnenie prijať. Neexistuje žiadna zákonom uložená povinnosť veriteľa prijať plnenie od tretej osoby odlišnej od osoby dlžníka, ak takéto plnenie bolo poukázané v zmysle § 534 O. z., a ak veriteľ využil svoje právo a takéto plnenie odmietol. V zmysle uvedeného má oprávnený za to, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia neboli, a ani do dnešného dňa nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie; pohľadávka oprávneného stále existuje a je neuhradená.“

4. K uvedenej sťažnosti sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol „oprávnený argumentuje prevažne neexistenciou právneho vzťahu medzi TRADE TK s.r.o. a oprávneným, čo má odôvodňovať oprávnenosť ním vrátenej vymáhanej sumy. Oprávnený nikde vo svojej sťažnosti neuvádza ďalšie okolnosti prípadu, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu, pričom ide o nasledovné skutočnosti : - platba z 9.9.2021 bola dostatočne identifikovaná (oprávnený presne vedel kto a za čo posielala predmetnú sumu 182.800 EUR); - s prihliadnutím na samotnú výšku sumy plnenia; - oprávnený dňa 16.9.2021 sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu dožadoval doplatenia sumy 109,65 EUR, keďže poukazoval na rozdiel medzi skutočne poukázanou sumou a sumou, ktorá mala byť vyplatená; - oprávnený vrátil prijaté plnenie až 23.9.2021. Samotná e-mailová komunikácia oprávneného, kedy ten dňa 16.9.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu po šiestich dňoch odo dňa prijatia plnenia vo výške 182.000 EUR, kontaktuje môjho právneho zástupcu JUDr. Juraja Kulu a poukazuje a nesprávne vyčíslenú pohľadávku, bez ďalšieho preukazuje uzrokovanie oprávneného o tom, kto plnil a za akým účelom. V opačnom prípade by oprávnený vykonal všetky právne úkony k vráteniu plnenia a nedožadoval by sa doplatenia rozdielu vo výške 109,65 EUR. Celú spornú situáciu v tomto exekučnom konaní zapríčinil oprávnený a to svojím postojom, kedy z nepochopiteľných príčin napriek tomu, že mal na svojom bankovom účte celú jemu patriacu sumu, sa rozhodol tieto v celom rozsahu vrátiť dúfajúc v to, že sa v exekúcii bude riadne pokračovať čo by vyústilo k plateniu nemalých trov exekúcie v prospech súdneho exekútora (20% z vymáhanej sumy + DPH). Účelové konanie oprávneného však nemôže požívať právnu ochranu, pretože účelom exekučného konania je vymoženie, resp. splnenie súdom priznaného plnenia, čo v danom prípade bolo v celom rozsahu naplnené, a to ešte pred vydaním poverenie súdному exekútorovi. Oprávnený nemôže celkom svojvoľne rozhodovať o tom, kedy a za akých okolností prijme, resp. neprijme plnenie. Z tohto dôvodu nemôže obstať jeho argumentácia uvedená v sťažnosti, pretože je potrebné brať na zreteľ ďalšie okolnosti prípadu.“

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

10. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 534 Občianskeho zákonníka, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

14. Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

15. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver, preto sa sudca v danej právnej veci stotožňuje v plnom rozsahu s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukazuje (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 404/2021 zo dňa 13.10.2021 „ústavný súd v súvislosti s prvou sťažnostnou námietkou dodáva, že pokiaľ sa súd rozhodne odkázať na odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie, je taký postup prípustný za podmienky, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu je možné považovať za dostatočne odôvodnené /rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Boldea proti Rumunsku z 15.2.2007, sťažnosť č. 19997/02, bod 33, rozhodnutie vo veci Albert proti Rumunsku z 16.2.2010, sťažnosť č. 31911/03, bod 40/. Európsky súd pre ľudské práva považuje odkaz na odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie za postačujúci aj vtedy, pokiaľ sťažovateľ vo svojom oprávnom prostriedku uplatňuje v zásade rovnaký argument ako v predchádzajúcej fáze konania alebo žiadne špecifické výhrady voči napadnutému rozhodnutiu neuplatňuje (Meltex Lud. a Mesrop Movsesyan proti Arménsku, rozsudok zo 17.6.2008, sťažnosť č. 32283/04, bod 88“).

16. Nad rámec dôvodov uvedených v napadnutom uznesení sťažnostný súd uvádza:

17. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo 79/2007 v zmysle ktorého záverov „námietka žalobcu, že nedal súhlas na splnenie záväzku treťou osobou, nie je opodstatnená, pretože ustanovenie § 534 Občianskeho zákonníka umožňuje dlžníkovi (žalovanému) dohodnúť sa s treťou osobou na plnení jeho záväzku voči veriteľovi (žalobcovi), a to bez toho, aby veriteľ dal na uzavretie takejto dohody súhlas.“ Preto postup povinného ktorým s treťou osobou uzavrel dohodu o prevzatí plnenia podľa § 534 OZ bol plne v súlade so zákonom, pričom súhlas oprávneného k takémuto postupu nebol potrebný. Je možné prisvedčiť tvrdeniu oprávneného ohľadom správania sa s náležitou starostlivosťou, že v prípade, že by mu nebol preukázaný relevantný vzťah medzi dlžníkom a treťou osobou, by takéto

plnenie odmietol a bez zbytočného odkladu vrátil. O takýto prípad sa však v prejednávacom konaní nejedná. V čase keď bola treťou osobou (náhradným dlžníkom) poskytnutá prvá časť úhrady vo výške 182 800 Eur dokonca samotný oprávnený reagoval mailom, v ktorom uviedol, že sa jedná o nesprávnu čiastku a že mu má byť doplatených ešte 109,65 Eur. Ani náznakom sa oprávnený v uvedenom mailu nezmenil že by nevedel čoho sa uhradená platba týka (naviac účel platby bol dostatočne identifikovaný) alebo že by s prijatým plnením nesúhlasil. Uvedenému záveru svedčí aj skutočnosť že si uvedené finančné prostriedky na účte ponechal. Tak ako si ponechal aj doplatok zo dňa 16.9.2021 vo výške 110 Eur realizovaný opäť treťou osobu, a to až do 23.9.2021.

18. Vo vyjadrení zo dňa 14.10.2021 ako aj v sťažnosti oprávnený uviedol „ veriteľ je oprávnený odmietnuť prevziať plnenie od tretej osoby, ktorá nie je dlžníkom, čím zároveň zmarí účinky dohody o prevzatí plnenia, a to bez toho, aby konal v rozpore s objektívnym právom.... zároveň platí, že veriteľ má postupovať s náležitou opatnosťou a vznik právneho vzťahu medzi dlžníkom a treťou osobou si riadne overiť, resp. požadovať jeho preukázanie...“ V komentári k občianskemu zákonníku - Fekete, I.: Občiansky zákonník 3. zväzok (Dedenie, Závazkové právo - všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie, Bratislava: Eurokódex 2015, str. 538 sa uvádza „v prípade, že by veriteľ odmietal prevziať plnenie od náhradného dlžníka, je mu potrebné preukázať, že tretia osoba plní na základe dohody s dlžníkom. Veriteľ je totiž oprávnený prijať plnenie od niekoho iného, než je jeho dlžník, len ak ten plní s jeho súhlasom.“ A v komentári k občianskemu zákonníku - Krajčo, J.: Občiansky zákonník pre prax, II. diel, Vydavateľstvo EUROUNION, str. 2344 „...preto ak by veriteľ odmietol plnenie od tretej osoby prijať, bude treba vždy dokázať, že tretia osoba plní na základe dohody s dlžníkom, t.j. na základe právneho dôvodu...“.

19. V prvom rade je nevyhnutné konštatovať, že vzhľadom k tomu, že veriteľovi (oprávnenému) bola prvá (podstatná) časť úhrady vo výške 182 800 Eur pripísaná na účet dňa 10.9.2021 (pričom k jej vráteniu došlo až 24.9.2021), t.j. skoro po dvoch týždňoch, oprávnený platbu povinného plnenú prostredníctvom tretej osoby (náhradného dlžníka) prijal. V prípade prijatia opačného záveru, tak ako je prezentovaný oprávneným by potom mohol takto prijaté finančné prostriedky vrátiť aj o pol roka, prípadne o rok (čo by bolo v príkrom rozpore s princípom právnej istoty v zmluvných vzťahoch).

20. Finančné prostriedky vo výške 182 800 Eur boli oprávnenému pripísané na účet 10.9.2021. Oprávnený následne mailom zo dňa 16.9.2021 oznámil povinnému že správne mala byť uhradená suma 182 909,65 Eur a teda má byť ešte doplatený rozdiel vo výške 109,65 Eur, pričom už uhradené finančné prostriedky sa naďalej na účte oprávneného nachádzali. Uvedené konanie oprávneného jednoznačne nie je možné definovať ako „odmietnutie prevzatia plnenia od tretej osoby.“ Správanie oprávneného (ktorý sa s odstupom času rozhodol peňažné prostriedky vrátiť) nezakladá opätovný vznik dlhu povinného voči oprávnenému tým istým titulom.

21. V druhom rade, plné znenie komentára na ktoré sa oprávnený odvoláva znie „ z pohľadu veriteľa vystupuje osoba, ktorá prevzala za dlžníka plnenie, ako tretí a nezainteresovaný subjekt. Veriteľ nemusí byť o prevzatí plnenia vôbec informovaný. Plnenie tretej osoby môže byť preto veriteľom posúdené ako plnenie bez právneho dôvodu, ktorého prijatie je bezdôvodným obohatením v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Pokiaľ by sa veriteľ za daných okolností spoliehal iba na pravdepodobnosť účinkov platnej dohody o prevzatí plnenia, mohol by byť v prípade jej neexistencie vystavený povinnosti vydať predmet bezdôvodného obohatenia tomu, na úkor koho bol získaný (§ 456). Vo všeobecnosti môže veriteľ prijať zastupiteľné plnenie ponúknuté treťou osobou s účinkami zániku dlžníkovho záväzku, avšak takéto plnenie tretej osoby nesmie byť v rozpore s vôľou dlžníka. Dlžníkovi nemožno jednostranne uprieť právo splniť dlh veriteľovi osobne. V záujme prevencie bezdôvodného obohatenia je preto nevyhnutné, aby sa veriteľ ubezpečil, že tretia osoba skutočne plní na základe zmluvy o prevzatí plnenia, a nie proti vôli dlžníka.“

22. V prejednávanej veci sa však oprávnený nespoliehal len na „pravdepodobnosť účinkov platnej dohody o prevzatí plnenia“. V danom prípade mal oprávnený (veriteľ) jednoznačne preukázanú existenciu tejto dohody z ktorej je nad všetky pochybnosti jasné že plnenie tretej osoby je plne v súlade s vôľou dlžníka. Podľa názoru súdu dlžníkovi nemožno nielenže jednostranne uprieť právo splniť dlh veriteľovi osobne ale ani prostredníctvom tretej osoby (obzvlášť za stavu keď uzatvorenie takejto dohody zákon umožňuje), pričom súd zdôrazňuje, že oprávnený finančné prostriedky prijal.

23. Dohoda o prevzatí plnenia obsahuje označenie dlžníka (povinný), preberateľa dlhu (t.j. náhradného dlžníka - spoločnosť TRADE TK s.r.o., so sídlom Obrody 27, 040 11 Košice, IČO: 46 165 916), taktiež je z uvedenej dohody možné jednoznačne a bez pochybností identifikovať titul na základe ktorého náhradný dlžník túto povinnosť prevzal (dohoda o prevzatí plnenia zo dňa 8.6.2021 uzatvorená podľa § 534 Občianskeho zákonníka) ako aj veriteľa ktorému má byť plnené (oprávnený) a titul na základe ktorého sa plní (rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 13C 140/2015 zo dňa 26.05.2021, právoplatný dňa 10.7.2021 a vykonateľný dňa 14.7.2021). Podpisy zmluvných strán sú notársky overené. Uvedenou dohodou oprávnený disponuje od 22.9.2021.

24. V konaní nie je sporné že dňa 22.9.2021 došlo k preukázaniu vzťahu medzi povinným a treťou osobou oprávnenému (uvedené vyplýva aj z vyjadrenia oprávneného zo dňa 14.10.2021 „ku preukázaniu došlo až dňa 22.09.2021“). Oprávnený riadne prijaté finančné prostriedky vrátil až dňa 23.9.2021, t. j. až po tom, čo mu bol riadne preukázaný vzťah medzi dlžníkom a náhradným dlžníkom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia, ani z komentárov a ani z logiky veci nevyplýva dôvod (ktorému by mala byť navyše poskytnutá súdna ochrana) pre ktorý by veriteľ po tom, čo mu bol náležite preukázaný právny vzťah medzi dlžníkom a náhradným dlžníkom ako aj po tom, čo riadne prijal plnenie, toto plnenie po skoro dvoch týždňoch vrátil. Oprávnený ako dôvod uvádza neexistenciu vzťahu medzi treťou osobou a oprávneným. Ako vyplýva z ust. § 534 OZ takýto vzťah na základe uvedeného ustanovenia ani vzniknúť nemôže, nakoľko sa jedná o vzťah výsostne len medzi dlžníkom a náhradným dlžníkom.

25. Súčasne vo vzťahu k tvrdeniu oprávneného „že by veriteľ mohol byť vystavený postihom zo strany tretej osoby /napríklad v dôsledku zrušenia zmluvy medzi treťou osobou a povinným, v dôsledku dohody účastníkov tejto zmluvy, alebo v dôsledku odstúpenia od zmluvy, resp. určenia jej neplatnosti/ a bol by nútený vrátiť finančné prostriedky tretej osobe späť“, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 20/2005 „Dohodou uzavřenou mezi dlužníkem a třetí osobou o tom, že (zčásti) splní jeho závazek vůči věřiteli (§ 534 OZ), vzniká zcela nový závazkový právní vztah výhradně mezi dlužníkem a příjemcem povinnosti k (částečnému) plnění, a to na základě vnitřní dohody mezi nimi; základní závazkový právní vztah mezi dlužníkem a věřitelem se nemění. Případné zjištění, že dohoda mezi dlužníkem a třetí osobu, která za něho plnila závazek vůči věřiteli, je neplatná, nemůže tak mít žádný dopad na vztah mezi dlužníkem a věřitelem. Podstatným pro právní posouzení dané věci bylo proto zjištění, že první splátka kupní ceny byla za dlužníka věřiteli uhrazena, ať již se tak stalo na základě platné či neplatné dohody mezi dlužníkem a třetí osobou.“

26. Preto tak ako už uviedol súd vyššie, je možné prisvedčiť tvrdeniu oprávneného ohľadom správania sa s náležitou starostlivosťou, že v prípade, že by oprávnenému nebol preukázaný relevantný vzťah medzi dlžníkom a treťou osobou, by takéto plnenie odmietol a obratom vrátil (z dôvodnej obavy vzniku bezdôvodného obohatenia). V prejednávanej veci však oprávnený prijal prvú časť úhrady od tretej osoby bez výhrad, následne bez výhrad prijal aj druhú časť plnenia (na ktorú úhradu rozdielu v podstate sám vyzval) a až po tom, čo mu bola predložená Dohoda o prevzatí plnenia, ktorá preukazovala právny dôvod plnenia treťou osobou za dlžníka, sa rozhodol (po 14 dňoch) toto plnenie vrátiť. Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave (§ 567 ods. 2 OZ). Dlh povinného na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Košice I. č. k. 13C/140/2015-708 (II. výrok) zanikol okamihom pripísania peňažných prostriedkov na účet oprávneného a následné konanie oprávneného nezakladá opätovný vznik dlhu povinného voči oprávnenému tým istým titulom, teda obnovu už splnením zaniknutého dlhu. K splneniu povinnosti dlžníka prostredníctvom tretej osoby došlo na základe relevantného právneho dôvodu (dohoda o prevzatí plnenia) a oprávnenou osobou konajúcou za dlžníka v súlade s vôľou dlžníka o čom mal oprávnený jednoznačnú vedomosť, pričom oprávnený uvedenými finančnými prostriedkami disponoval (mal ich na účte) skoro po dobu dvoch týždňov.

27. Zmyslom každého záväzku je jeho splnenie, a tým aj uspokojenie pohľadávky a zbavenie sa dlhu (v tejto časti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 435/2021 zo dňa 9.11.2021).

28. Záverom, sťažnostný súd dodáva, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto

nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

29. Súd na podklade vyššie zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a to aj vrátane výrokov II a III napadnutého uznesenia, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol dňa 27.8.2021 podaný dôvodne a jeho podanie zapríčinil povinný (výrok II) ako aj že z dôvodu úspechu návrhu na zastavenie exekúcie bol na náhradu trov právneho zastúpenia povinného zaviazaný oprávnený (výrok III.).

30. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

31. Pokiaľ ide o trovy tohto sťažnostného konania, súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. Povinný si uplatnil nárok na náhradu trov konania, bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom) a bol úspešný pri rozhodovaní súdu o sťažnosti oprávneného proti rozhodnutiu, ktorým bola exekúcia zastavená. Pokiaľ ide o ich výšku, súd povinnému priznal náhradu trov v sume 361,01 Eur spočívajúcu v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 08. 03. 2022 vo výške 349,38 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál za rok 2022 vo výške 11,63 Eur; to všetko v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z .z. v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).